

Je čas na změnu rozpočtového určení daní?

Pracovní výstup z konference
Potenciál místní ekonomiky 2021

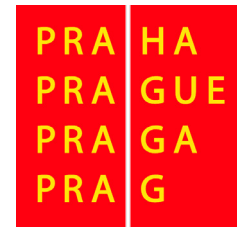
PME 2021

Pod záštitou

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Hlavní partner

Partneři

Provozně ekonomická
fakulta

CHYBIK + KRISTOF

Mediální partneři

Vážení starostové, podnikatelé a zákonodárci,

v agentuře CzechInvest provádíme každé dva roky takzvanou pasportizaci podnikatelského prostředí, kdy zjišťujeme potřeby daných regionů, abychom pak mohli mnohem lépe cílit jednotlivé investice do území.

Téma, u kterého jsme při rozhovorech s jednotlivými starosty nejčastěji končili před sedmi lety, bylo vzdělávání. Téma, u kterého končíme nejčastěji dnes, jsou příjmy obcí a rozpočtové určení daní.

Když se pak snažíme jako agentura pro podporu investic přesvědčit starostu o lokalizaci záměru v katastru jeho obce, velmi často padne jednoduchá otázka: „Co z toho budu mít?“ V současnosti tak vnímáme především absenci motivačního prvku, díky kterému by samosprávy byly více provázané s úspěchy a rozvojem podnikatelského prostředí. Jeho kvalitu, a především infrastrukturu k tomu potřebnou, vytváří právě územní samosprávy.

Zajištění financování jejich rozvoje je tak základním kamenem úspěchu naší ekonomiky jak pro lokální, tak zahraniční investice, a proto je toto téma nesmírně důležité i pro naši agenturu a rozhodli jsme se mu věnovat poslední ročník konference Potenciál místní ekonomiky.

V návaznosti na výstupy konference má CzechInvest ambici stát se mediátorem vzniku seriózní a odborné diskuse všech důležitých zainteresovaných aktérů, která prověří jednotlivé návrhy na úpravy stávajícího systému rozpočtového určení daní.

Naším dlouhodobým záměrem je, aby změna vyváženým způsobem podporovala zájem starostů o podporu podnikatelského prostředí. Neboť je to právě tento prvek, který má v konečném důsledku velmi výrazný vliv na spokojený život každého občana.

Patrik Reichl

generální ředitel agentury CzechInvest

Obsah

1	Konference Potenciál místní ekonomiky 2021	4
2	Aktuální nastavení systému rozpočtového určení daní	4
2.1	Aktuální nastavení pro kraje	5
2.2	Aktuální nastavení pro města a obce	8
2.3	Konkrétní příklady podnikatelských záměrů	11
3	Daň z nemovitých věcí	15
3.1	Konkrétní příklady	16
4	Případ Praha	19
5	Porovnání se zahraničím	20
6	RUD a jeho vazba na regionální rozvoj a dotační politiku	24
7	Návrhy na změnu RUD	28
7.1	Motivace v podobě daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti	28
7.2	Úprava krajského RUD	31
7.3	Rozpočtové určení daně z hazardu z technických her	31
7.4	Úprava systému financování větších měst v kontextu regionálního rozvoje	32
7.5	Úprava daně z nemovitosti a její využití jako motivace	32
7.6	Revize dotační politiky státu, hospodářská strategie a regionální rozvoj	32
7.7	Změna sídelní struktury	32

1 Konference Potenciál místní ekonomiky 2021

V pondělí 1. listopadu proběhl v pražském Centru architektury a městského plánování CAMP další ročník konference Potenciál místní ekonomiky, kterou již třetím rokem pořádala ve spolupráci s dalšími partnery Agentura pro podporu podnikání a investic CzechInvest. První ročník akce se uskutečnil v roce 2018 a byl zaměřený na principy strategického plánování regionálního rozvoje s důrazem na hospodářský rozvoj obcí. Druhý ročník pak nesl podtitul Spolupráce při budování podnikatelské infrastruktury a uskutečnil se o rok později ve Znojmě.

Letošní ročník konference, kterou moderoval šéfredaktor deníku E15 Nikita Poljakov, si kladl za cíl otevřít diskusi o aktuálním a budoucím nastavení rozpočtového určení daní (RUD), které je zásadním zdrojem financování rozvoje obcí, měst i krajů. Záštitu nad konferencí přijalo Ministerstvo pro místní rozvoj, Svaz měst a obcí ČR a také náměstek pražského primátora Pavel Vyhnánek, který zároveň patřil mezi hlavní řečníky konference. Pozvání agentury CzechInvest však přijala řada dalších významných osobností, mezi kterými nechyběli zástupci obcí a měst, hejtmani, poslanci, zástupci Ministerstva pro místní rozvoj i Ministerstva financí, soukromých

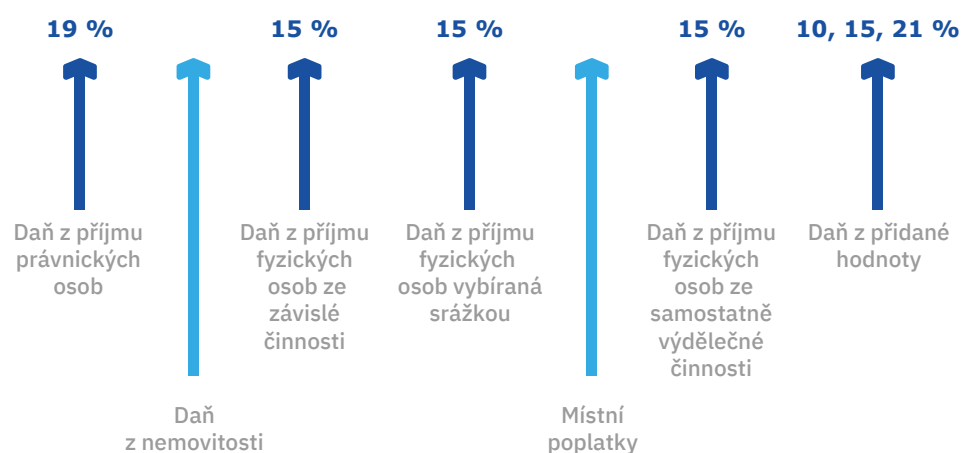
investorů a developerů i architekti a odborníci na územní rozvoj. Na jedno místo se tak podařilo dostat zástupce všech zájmových skupin, kterých se rozpočtové určení daní v praxi dotýká. Díky tomu vznikl na konferenci prostor pro odbornou a zároveň neformální diskusi, která nabídla pohled na všechny aspekty současného stavu rozpočtového určení daní, včetně analýzy důvodů stávající situace.

Z diskusí vzešla spousta dílčích námětů, které mohou být podkladem pro nastupující vládu. Poukazují na to, jaké kroky a změny by měly být realizovány, aby se zásadním způsobem zvýšila motivace obcí a měst podporovat rozvoj svého území. Všichni přítomní se shodli, že otázka není, zda je čas na změnu rozpočtového určení daní, ale jak ji provést a jak najít dostatek motivace, odvahy a odhodlání změnu iniciovat a prosadit, protože je z hlediska rozvoje nezbytná. Zmíněné návrhy z konference jsou sumarizovány v tomto materiálu, který by měl posloužit nejenom jako výstup z konference. Jeho cílem je také iniciovat vznik pracovní skupiny pro změnu systému rozpočtového určení daní, která bude součástí transformace české ekonomiky.

2 Aktuální nastavení systému rozpočtového určení daní

V rámci úvodního příspěvku zazněla jasná čísla – jaké jsou příjmy státního rozpočtu, jak velkou část tvoří daně, jaké jsou naopak nejdůležitější daňové příjmy obce a jak je ovlivňuje aktuální RUD. V roce 2020 činily daňové příjmy 85 % příjmové stránky státního rozpočtu České republiky. V absolutních číslech se jednalo celkem o 1 257 mld. Kč. Tuto částku si lze jen stěží představit, což jen podtrhuje důležitost a celkový dopad nastavení daňového území na ekonomickou

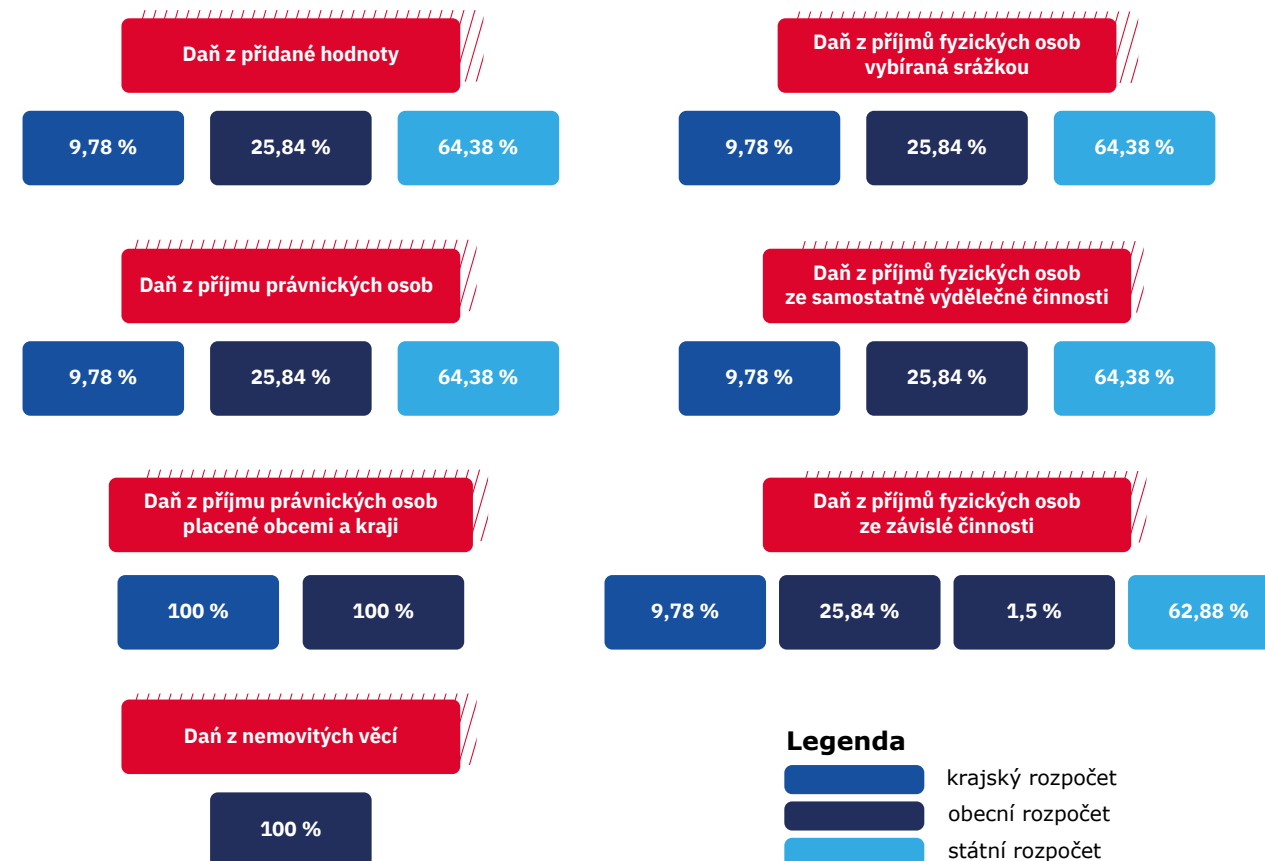
situaci v naší zemi. Nejvíce však ovlivňuje každodenní život občana rozvoj města či obce, ve kterém žije. Na obrázku č. 1 je patrné, že daňové příjmy z podnikání a práce (tmavě modré) jsou takzvané sdílené daně a jsou odváděny do zmíněného RUD, kde jsou následně přerozdělovány dle dále popsaných parametrů. Přímý příjem rozpočtů obcí a měst pak tvoří pouze daň z nemovitosti a místní poplatky (světle modré).

Obrázek 1: Nejdůležitější daňové příjmy obce

Aktuální procentuální rozdělení sdílených daní je dáno zákonem č. 243/2000 Sb. a naposledy bylo upravováno (nárůst o 2,2 procentního bodu pro obce a města) v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy, tedy na konci roku 2020. Z každé sdílené daně se pak celkově za uplynulý rok rozdělovalo v systému

RUD asi 550,3 mld. Kč, což je zhruba poloviční suma z celkové uváděné částky vybraných daní. Rozdělení podle současného systému pak bylo následující: státní rozpočet 352,2 mld. Kč, krajské rozpočty 53,9 mld. Kč a obecní rozpočty 144,2 mld. Kč. Schéma RUD platné od 1. 1. 2021 je patrné z obrázku 2.

Obrázek 2: Aktuální schéma RUD – platné od 1. 1. 2021

► „Z mého pohledu je rozpočtové určení daní solidární predikovatelný systém, který umožňuje financovat obcím a krajům své základní provozní potřeby a poskytuje určité prostředky i na investice. Samozřejmě je možná debata o úpravě jednotlivých parametrů a například zvýhodnění počtu zaměstnanců směrem k motivaci podnikání, ale rozsáhlejší změny by mohly narušit současný koncept sdílení daňových příjmů.“

Miroslav Matej

ředitel odboru Financování územních rozpočtů Ministerstva ČR

2.1 Aktuální nastavení pro kraje

Pojďme se nyní trochu detailněji podívat na jednotlivé parametry výpočtů pro kraje a obce. U krajů je procentuální podíl pro přerozdělení stanoven fixně zákonem a od roku 2005 se nezměnil. V praxi to

znamená, že zatímco demografická křivka a vývoj jednotlivých krajů se od té doby výrazně proměnily, přerozdělení z RUD zůstává stále stejné bez každoročního přepočítávání. Rozdíly mezi kraji se díky nárůstu mandatorních výdajů zvětšují a některým krajům chybí peníze na investice. Současně jsou skrze

kraje financovány například vzdělávací zařízení pomocí takzvaných finančních transferů ze státního rozpočtu, což je takovým polovičatým řešením strategických potřeb území. Na obrázku č.3 jsou patrné podíly stanovené právě v roce 2005 a konkrétní výnosy v mld. Kč za rok 2020. V přepočtu na počet obyvatel je na tom v současném systému nejhůře Jihomoravský a Moravskoslezský kraj (zhruba 5 800 Kč na obyvatele). Je však důležité brát v úvahu, že pokud změníme

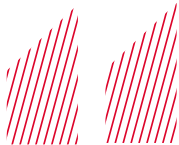
parametr přepočtu (např. dle počtu žáků, délky silnic, počtu sociálních či nemocničních lůžek atd.), pořadí se často změní. Rozdíl mezi nejlépe a nejhůře financovanými kraji je pak typicky 2-3násobný. Z porovnání ovšem vychází malá skupina krajů, která je na tom ve většině parametrů hůře než průměr. To indikuje nutnost změny systému RUD, která umožní vyvážený rozvoj krajů.

Kraj	Podíl (%)	Výnos za rok 2020 (mld. Kč)
HL. město Praha	3,183684	1,7
Středočeský	13,774311	7,4
Jihočeský	8,607201	4,6
Plzeňský	7,248716	3,9
Karlovarský	3,77299	2,0
Ústecký	8,242502	4,4
Liberecký	4,681207	2,5
Královéhradecký	6,442233	3,5
Pardubický	5,555168	3,0
Vysočina	7,33859	4,0
Jihomoravský	9,526055	5,1
Olomoucký	6,751705	3,6
Zlínský	5,251503	2,8
Moravskoslezský	9,624135	5,2

Obrázek 3: Aktuální nastavení RUD pro kraje

► „Od nastavení výpočtu pro kraje uplynula již dlouhá doba, za kterou došlo k výraznému vývoji počtu obyvatel, kdy například ve Středočeském kraji žije o zhruba 250 tisíc lidí více, ale nastavení RUD zůstává stejné. Minimálně změna výpočtu na více kritérií, které se budou každoročně přepočítávat, tak jako je tomu u obcí a měst, je namístě. Dalším tématem jsou finanční transfery. Každá samospráva, pokud má skutečně dobře spravovat svoje území, by měla být nezávislá na státním rozpočtu, což krajské rozpočty, které jsou v současnosti závislé z 64 % právě na transferech, rozhodně nesplňují.“

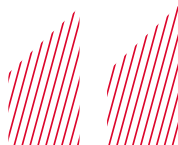
Martin Půta
hejtman Libereckého kraje

Jako reálný příklad pak můžeme uvést současný rozpočet Středočeského kraje, který byl prezentován v průběhu třetího bloku konference. Daňové a jiné příjmy činí cca 11 mld. Kč za rok. V této částce nejsou započítány dříve zmíněné transfery. Mandatorní výdaje se pak pohybují v rozmezí 9,5 – 10 mld. Kč za rok. Z těch je ve velké části financován běžný provoz a údržba nemocnic, sociálních zařízení, škol, veřejné dopravy či krajských silnic. Je tak zřejmé, že disponibilní příjem se pohybuje přibližně kolem částky 1-1,5 mld. Kč za rok. Kapitálové výdaje neboli investiční náklady jsou v současnosti na úrovni 6-8 mld. Kč za rok. Je zřejmé, že tyto náklady nelze financovat pouze z vlastních zdrojů disponibilního příjmu. Pokrytí investičních nákladů je tak z velké části závislé na využití dotačních titulů. Kofinancování se většinou pohybuje na úrovni 30-40 %, což jsou ročně přibližně 2-3 mld. Kč. Při porovnání s disponibilním příjmem je zřejmé, že rozdíl mezi náklady a příjmy musí být financován formou úvěru ve výši zhruba 1-2 mld. Kč ročně. Udržitelnost takového systému je velmi omezená. Je však také zřejmé, že reálné investiční potřeby mohou být výrazně vyšší. Za příklad se často dávají krajské komunikace. Na popsaném příkladu Středočeského kraje je zřejmé, že kraje obecně přestávají být schopné financovat potřeby a efektivně spravovat svůj majetek.

► „Co se týče RUD krajů, tak vnímám, že je potřeba rozsáhlejší reformy, protože je řada krajů, které přestávají být schopné financovat občanům jejich potřeby.“

Věslav Michalik
náměstek hejtmanky Středočeského kraje pro oblast financí, dotací a inovací,
starosta Dolních Břežan

2.2 Aktuální nastavení pro města a obce

Na rozdíl od krajského RUD je při rozdělování daňových příjmů pro města a obce zohledňováno hned několik kritérií. Schéma jednotlivých kritérií je patrné na obrázcích níže.

Kritérium	Podíl (%)	Obce s počtem obyvatel od-do	Podíl (%)
Výměra katastrálního území	3,0	0-50	1,0000
Počet dětí a žáků místních školek a škol	9,0	51-2 000	1,0700
Prostý počet obyvatel	10,0	2 001-30 000	1,1523
Násobek postupných přechodů	78,0	30 001 a více	1,3663

Obrázek 4: Rozdělení koeficientů postupných přechodů

Z popsaných kritérií je patrné, že výpočet stojí především na počtu obyvatel, kteří mají trvalé bydliště v daném katastrálním území. Vliv velikosti katastrálního území a počtu dětí a žáků místních školek a škol je vzhledem k procentuálnímu podílu zanedbatelný. Počet obyvatel je ve výpočtu dále vynásoben koeficientem postupných přechodů, který

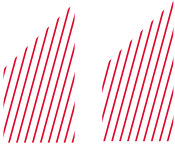
zohledňuje 4 velikostní kategorie municipalit. Za povšimnutí stojí především rozsah třetí kategorie (2 001 – 30 000 obyvatel). Na stejnou úroveň klade např. město Raspenava, která má cca 2 800 obyvatel, a město Kroměříž se zhruba 28 735 obyvateli. Přitom je zřejmé, že každé z nich bude mít zcela rozdílné investiční potřeby.

Obrázek 5: Kritéria přepočtu RUD pro obce

„Pokud zachováme stávající sídelní strukturu obcí, což je velmi pravděpodobné, tak spolu s tím je nutné zachovat velkou míru solidarity, kterou poskytuje současné nastavení.“

Věslav Michalik

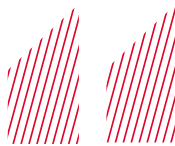
náměstek hejtmanky Středočeského kraje pro oblast financí, dotací a inovací,
starosta Dolních Břežan

„Krajským městům, která nemají navýšen příjem pomocí samostatného koeficientu a zároveň plní roli kulturního a společenského centra regionu, je potřeba zajistit adekvátní příjem spojený s těmito náklady.“

Radka Vladyková

výkonná ředitelka Svazu měst a obcí České republiky

Nad rámec výše zmíněných koeficientů postupných přechodů jsou zde pro čtyři největší města ještě „navíc“ přepočítací koeficienty, které jsou patrné na obrázku č. 6. Tyto koeficienty mají zohlednit skutečnost, že největší města plní často administrativní a kulturní funkci včetně dalších služeb pro mnohem více lidí, než je počet obyvatel s nahlášeným trvalým pobytem. Nicméně další krajská města, která tento efekt také zažívají v koeficientech, zvyhodněna nejsou.

Města a obce	Přepočítací koeficient
Praha	4,0641
Plzeň	2,2961
Ostrava	2,2961
Brno	2,2961
ostatní obce	1,0000

Obrázek 6: Přehled přepočítacích koeficientů

Pokud je obec atraktivní z hlediska pracovních příležitostí či turistického ruchu a lidé do místa přijíždějí nárazově, současný systém financování to nijak nereflektuje. Investičně atraktivní obce jsou v systému značně znevýhodněny. Samosprávy obcí tak aktuálně nemají téměř žádnou motivaci k rozvoji podnikatelského prostředí či lákání nových investic na své území.

Je zřejmé, že pokud v současném systému přepočtu chtějí obce a města zvýšit svůj příjem z RUD, musí navýšit počet obyvatel. Toho se dá samozřejmě nejrychleji dosáhnout prostřednictvím podpory vzniku nového residenčního bydlení. Nicméně bez rozvoje občanské vybavenosti, a především adekvátních pracovních příležitostí pro dané obyvatele, nebude docházet k udržitelnému rozvoji našich měst a obcí. Nepřímým důsledkem je pak suburbanizace sídel, čímž

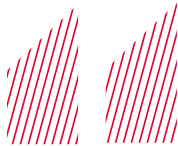
rostou další nepřímé náklady (doprava atd.). Podpora podnikatelského prostředí je tak důležitým bodem pro rozvoj samospráv, protože hlavní potřebou současného člověka je především kvalitní a dostupná práce. V současném RUD je motivace podpory podnikatelského prostředí zohledněna pomocí 1,5 % podílu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, která se dále rozpočítává podle počtu zaměstnanců pracujících ve firmách na území jednotlivých obcí. Výnos za jednoho zaměstnance v roce 2020 byl 366 Kč.

Z obrázku č. 7 jsou patrné daňové výnosy jednotlivých krajských měst dle počtu zaměstnanců v roce 2020. Za povšimnutí stojí porovnání rozdílů mezi výnosy a počty zaměstnanců. Velmi dobře je to patrné na příkladu Hradce Králové a Liberce. Rozdíl výnosů z počtu zaměstnanců byl přibližně 2 mil. Kč.

Aby Liberec tento výnos dorovnal, musel by počet zaměstnanců na jeho území vzrůst o cca 6 tisíc. Pro představu jsou to asi dva investiční záměry velikosti závodu Hyundai v Nošovicích. Nepřímé náklady pro město související s výstavbou takového závodu jsou mnohonásobně vyšší než nárůst příjmů z RUD s tím spojený. Je tedy zřejmé, že z hlediska aktuálního nastavení RUD není motivace municipalit k rozvoji podnikatelského prostředí dostatečná.

„Stávající systém funguje tak, že kdyby došlo k hypotetické situaci a z území hlavního města Prahy se odstěhovaly všechny podnikatelské subjekty, tak my to na příjmové stránce přímo nepoznáme, a naopak po té výdajové by se nám ulevilo. Mělo by to být ale přesně naopak. Města by měla být motivována k podpoře podnikání a měla by chtít, aby podnikatelé sídlili na jejich území, protože z toho budou mít přímý zisk.“

Pavel Vyhnánek
náměstek primátora hlavního města Prahy pro oblast financí a rozpočtu

Obec	Zaměstnanci	Výnos
Praha	1 088 514	398 396 124 Kč
Brno	342 152	125 227 632 Kč
Ostrava	220 322	80 637 852 Kč
Plzeň	137 772	50 424 552 Kč
Olomouc	93 342	34 163 172 Kč
České Budějovice	84 406	30 892 596 Kč
Hradec Králové	78 455	28 714 530 Kč
Liberec	72 222	26 433 252 Kč
Pardubice	72 174	26 415 684 Kč
Mladá Boleslav	58 341	21 352 806 Kč

Obrázek 7: Porovnání příjmů za zaměstnance

2.3 Konkrétní příklady podnikatelských záměrů

Pojďme se podívat na pár konkrétních příkladů, na kterých si ukážeme realitu výše popsaného systému RUD. V příkladech je započítán i příjem daně z nemovitých věcí, jelikož tvoří nedílnou součást příjmu obce z konkrétního podnikatelského záměru. Nicméně jak již bylo zmíněno, tato daň není součástí RUD a jejímu nastavení se budeme věnovat samostatně v následujících kapitolách tohoto dokumentu.

Středně velká společnost z oblasti výroby

Jako první uvažujeme středně velkou společnost z oblasti výroby zasídlenou například v Libereckém kraji. Firma má 71 zaměstnanců a velikost nemovitosti je 1 634 m² se čtyřmi patry. Obec X, ve které se daná provozovna nachází, má čistý příjem z RUD 26 455 Kč. Když připočteme daň z nemovitosti, která je se záměrem přímo spojena, tak dojdeme k celkovému příjmu 46 482 Kč za rok. Ostatní obce si ovšem díky přepočtu rozdělí díky tomuto podnikatelskému záměru umístěnému v obci X přes 1,1 mil. Kč, ač nenesou žádné nepřímé náklady související s vybudováním tohoto záměru. Například Brnu připutuje z daňových odvodů dané firmy celkem 51 000 Kč. Obdobou situaci sledujeme z pohledu krajů. Liberecký kraj dostane z RUD 19 991 Kč, ostatní kraje pak 407 062 Kč. Kraje přitom často nesou spoluúčast na financování potřebné infrastruktury, bez které by podnikatelský záměr nevznikl. Mimo tabulku je ještě uveden odvod sociálního a zdravotního pojištění takové firmy, pouze pro dokreslení o jak velkou částku se jedná.

Kraj: Liberecký, obec X Zaměstnanci: 71 Velikost nemovitosti: 1 634 m², 4 patra

	Stát	Liberecký kraj	Ostatní kraje	Obec X	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	54 723 Kč	389 Kč	7 924 Kč	9 Kč	21 995 Kč	85 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	2 756 494 Kč	19 602 Kč	399 138 Kč	26 455 Kč	1 079 911 Kč	4 281 600 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	20 018 Kč	0 Kč	20 018 Kč
Celkem	2 811 217 Kč	19 991 Kč	407 062 Kč	46 482 Kč	1 101 866 Kč	4 386 618 Kč
Procenturální podíl	64,1 %	0,5 %	9,3 %	1,1 %	25,1 %	100,0 %

* Sociální a zdravotní pojištění 13 665 840 Kč

Obrázek 8: Příklad středně velké společnosti z oblasti výroby

Velká společnost provozující sklad

Jako další příklad můžeme uvést velkou firmu provozující sklad s celkem 2 656 zaměstnanci. Velikost nemovitosti je v tomto případě 95 925 m² a má dvě patra. Podnik se nachází ve Středočeském kraji v obci Y. Situace je zde obdobná jako v předchozím případě, jen je umocněna velikostí investičního záměru. Bez zahrnutí příjmu daně z nemovitosti nedosahují příjmy z RUD obce Y ani 1 mil. Kč, zatímco ostatní obce si přerozdělí téměř 48 mil. Kč. Obec Y tak bude velmi pravděpodobně požadovat, aby se investor podílel na nákladech k vybudování nezbytné doprovodné infrastruktury. Tyto kontribuce se velmi pravděpodobně následně projeví do ceny služby nebo produktu, kterou zaplatí koncový zákazník. Obdobná situace nastává například i v případě budování rezidenčního bydlení.

Kraj: Středočeský, obec Y Zaměstnanci: 2 656 Velikost nemovitosti: 95 925 m², 2 patra

	Stát	Středočeský kraj	Ostatní kraje	Obec Y	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	3 837 692 Kč	80 302 Kč	502 684 Kč	58 Kč	1 540 264 Kč	5 961 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	118 038 573 Kč	2 469 913 Kč	15 461 389 Kč	973 884 Kč	46 402 890 Kč	183 346 650 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	1 031 216 Kč	0 Kč	1 031 216 Kč
Celkem	121 876 265 Kč	2 550 215 Kč	15 964 073 Kč	2 005 158 Kč	47 943 154 Kč	190 338 866 Kč
Procenturální podíl	64,0 %	1,3 %	8,4 %	1,1 %	25,2 %	100,0 %

* Sociální a zdravotní pojištění 571 998 210 Kč

Obrázek 9: Příklad velké firmy provozující sklad

Výzkumné centrum

Posledním příkladem je imaginární výzkumné centrum, zasídlené ve stejné obci jako firma v přechozím příkladu, která má výrazně nižší počet zaměstnanců než velká firma provozující sklad, nicméně stejné osobní náklady. Velikost nemovitosti s jedním patrem je v tomto případě 20 000 m².

Kraj: Středočeský, obec Y Zaměstnanci: 500 Velikost nemovitosti: 20 000 m², 1 patro

	Stát	Středočeský kraj	Ostatní kraje	Obec Y	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	3 837 692 Kč	80 302 Kč	502 684 Kč	58 Kč	1 540 264 Kč	5 961 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	118 038 573 Kč	2 469 913 Kč	15 461 389 Kč	184 788 Kč	47 191 986 Kč	183 346 650 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	215 000 Kč	0 Kč	215 000 Kč
Celkem	121 876 265 Kč	2 550 215 Kč	15 964 073 Kč	399 846 Kč	48 732 250 Kč	189 522 650 Kč
Procenturální podíl	64,3 %	1,3 %	8,4 %	0,2 %	25,7 %	100,0 %

* Sociální a zdravotní pojištění 571 998 210 Kč

Obrázek 10: Příklad výzkumného centra

Porovnání uvedených příkladů ukazuje, že z hlediska přínosu pro obecní rozpočet se obcím vyplatí podporovat výstavbu rozsáhlých výrobních hal a skladů, s co největším počtem zaměstnanců, bez vyšší přidané hodnoty. Obce by měly být motivovány při lákání podnikatelů a investorů, k čemuž je současný systém nemotivuje a pokud nějaký podnikatel chce realizovat svůj záměr, na straně obce z tohoto důvodu většinou nenachází partnera, ale opozici. Ideální by byla forma – čím více se bude společností dařit, tím více peněz obdrží obecní rozpočet. V důsledku toho budou obce motivované podnikatelům pomáhat a aktivně s nimi spolupracovat a na oplátku získají dostatečný příjem pro pokrytí investičních nákladů.

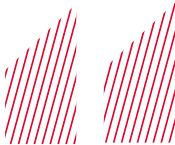
3 Daň z nemovitých věcí

Často skloňovaným tématem v dalším průběhu konference byla i daň z nemovitých věcí (DNV), která jde v plné výši jako jediná daň (kromě místních poplatků) přímo do rozpočtu obce. Celkový výnos z daní činil v roce 2019 asi 900 mld. Kč, přičemž výnos daně z nemovitých věcí byl přibližně 10,8 mld. Kč, tedy asi 1,2 %. Ve srovnání s ostatními příjmovými daněmi je toto číslo velice malé. Například daň z případné hodnoty (DPH) zaujímala 47,6 % z celkových daňových výnosů. Pokud se podíváme na mezinárodní srovnání v rámci EU, řadí se Česká republika k zemím, v jejichž daňových výnosech tvoří daň z nemovitostí vůbec nejmenší podíl (za námi už je jen Rakousko,

Lucembursko a Malta). Dle studie České zemědělské univerzity v Praze s názvem „Možnosti optimálního nastavení daně z nemovitých věcí z pohledu obce“ pak vychází, že obce v současnosti využívají potenciál výnosu DNV jen na úrovni 7,8 %. Při teoretickém zohlednění multiplikovaného efektu všech koeficientů, které DNV nabízí, by se celkový výnos mohl zvýšit o téměř 33 mld. Kč. Problémem maximálního využití byla doposud nutnost plošné aplikace, kterou ale zrušila změna v rámci daňového balíčku platná od února 2021. V současnosti tak může obec nastavit místní koeficienty i pro jednotlivé části obce dle znalosti místních reálií.

► „Nejsnazší cesta k motivaci podnikatelů dle mého názoru vede přes flexibilitu nastavení daně z nemovitých věcí. Nastavení koeficientů to dnes již umožňuje, ale obce s tím neumějí moc pracovat, nebo o tom nevědí. Změnit rozpočtového určení daní je určitě složitější.“

Věslav Michalik
náměstek hejtmanky Středočeského kraje pro oblast financí, dotací a inovací,
starosta Dolních Břežan

Ve výpočtu DNV je několik koeficientů, které může obec přímo ovlivnit. Je to koeficient přiřazený k jednotlivým obcím podle počtu obyvatel, tzv. koeficient 1,5 pro určité typy staveb (podnikatelské, rekreační, ale třeba i garáže) a místní koeficient. Tento koeficient nemůže obec ovlivnit v případě staveb umístěných v chráněných oblastech. Využitelnost koeficientů byla nicméně dle dat z roku 2019 poměrně malá. Z celkového počtu 6 258 obcí žádný koeficient nezavedlo 4 270 obcí a místní koeficient pak využívalo pouze 255 obcí. Důvodem nevyužívání byla zejména nemožnost aplikovat koeficienty pouze lokálně. Byly zde však i další obecné důvody politického charakteru (zvyšování daní není populární) nebo i nedostatek informací o tom, jaké možnosti DNV po úpravě zákona nabízí. Důležité je také zmínit, že nyní lze místní koeficient stanovit s přesností na jedno desetinné místo, přičemž dříve musely obce využívat pouze předepsané celočíselní hodnoty.

Kategorie	Počet obyvatel	Počet obcí	Počet obcí se změněným KOB*	Počet obcí se stanoveným KOB*	Počet obcí se stanoveným MK*
1.	do 1 000	4 787	121	934	329
2.	1 001 až 6 000	1 247	415	399	194
3.	6 001 až 10 000	94	63	53	25
4.	10 001 až 25 000	89	74	63	28
5.	25 001 až 50 000	23	20	14	12
6.	nad 50 000	18	16	16	8
Celkem		6 258	709	1 479	596

* KOB = koeficient přiřazený k jednotlivým obcím podle počtu obyvatel
* MK = místní koeficient

Obrázek 11: Počet obcí využívajících koeficienty – podle velikostních kategorií obcí

V případě, že bychom využili plný potenciál pravomoci obcí, podíl výnosu daně z nemovitých věcí na celkovém výnosu daní v ČR by vzrostl ze stávajících 1,2 % na 4,6 % a v kontextu Evropy bychom se zařadili alespoň mezi průměr.

3.1 Konkrétní příklady

Výše popsané se dá velmi jednoduše ukázat na modelových příkladech dvou průmyslových zón. Jedna malá, která bude zabírat 45 000 m² orné půdy a druhá velká se záborem 450 000 m². Výměry zdanitelných staveb jsou pak podrobně popsány na obrázku č. 12.

Zdanitelný pozemek / zdanitelná stavba	V-MZ (varianta – malá zóna)	V-VZ (varianta – velká zóna)
Orná půda (původní předmět daně, A) - průměrná cena zemědělské půdy 6,50 Kč/m²	45 000 m²	450 000 m²
Průmyslová zóna (nový způsob využití) - z toho:	45 000 m²	450 000 m²
zdanitelné stavby (N, O)	15 000 m²	170 000 m²
zdanitelné pozemky (G, popř. E)	15 000 m²	140 000 m²
zdanitelné pozemky (Y)	15 000 m²	140 000 m²

Obrázek 12: Modelové varianty průmyslových zón

Na následujícím obrázku je pak patrný potenciální výnos pro obce při různém nastavení koeficientů pro první variantu, tedy malou zónu. Rozdíl mezi výnosem bez stanovených koeficientů DNV a výnosem při užití koeficientu 1,5 a maximálním nastavení místního koeficientu je 1 287 000 Kč, což určitě není zanedbatelná částka.

Předmět daně	Výnos bez stanovených koeficientů DNV	Výnos – stanoven pouze koeficient 1,5	Výnos – stanoven pouze místní koeficient v max. výši 5	Výnos – stanoveny oba koeficienty současně
Orná půda (původní předmět daně, A)	2 194 Kč	2 194 Kč	2 194 Kč	2 194 Kč
Zdanitelné stavby prům. zóny – N, O	150 000 Kč	225 000 Kč	750 000 Kč	1 125 000 Kč
Zdanitelné pozemky prům. zóny – G, popř. E	3 000 Kč	3 000 Kč	15 000 Kč	15 000 Kč
Zdanitelné pozemky prům. zóny – Y	75 000 Kč	75 000 Kč	375 000 Kč	375 000 Kč
Celkem zdanitelné stavby a pozemky prům. zóny – N, O, G, E, Y	228 000 Kč	303 000 Kč	1 140 000 Kč	1 515 000 Kč

Obrázek 13: Potenciální výnos DNV pro malou zónu velikosti 45 000 m²

Na dalším obrázku níže je pak podobně rozpracován modelový výpočet pro druhou variantu, tedy velkou zónu o 450 000 m². Rozdíl ve výnosu bez stanovených koeficientů a s jejich maximálním nastavením činí 13 962 000 Kč.

Předmět daně	Výnos bez stanovených koeficientů DNV	Výnos – stanoven pouze koeficient 1,5	Výnos – stanoven pouze místní koeficient v max. výši 5	Výnos – stanoveny oba koeficienty současně
Orná půda (původní předmět daně, A)	21 938 Kč	21 938 Kč	21 938 Kč	21 938 Kč
Zdanitelné stavby prům. zóny – N, O	1 700 000 Kč	2 550 000 Kč	8 500 000 Kč	12 750 000 Kč
Zdanitelné pozemky prům. zóny – G, popř. E	28 000 Kč	28 000 Kč	140 000 Kč	140 000 Kč
Zdanitelné pozemky prům. zóny – Y	700 000 Kč	700 000 Kč	3 500 000 Kč	3 500 000 Kč
Celkem zdanitelné stavby a pozemky prům. zóny – N, O, G, E, Y	2 428 000 Kč	3 278 000 Kč	12 140 000 Kč	16 390 000 Kč

Obrázek 14: Potenciální výnos DNV pro velkou zónu o velikosti 450 000 m²

Dopad do rozpočtu konkrétních obcí je pak výrazný a lze ho porovnat i na různých velikostech sídel. První modelovou obcí lze uvažovat město o 32 100 obyvatelích s katastrálním územím o velikosti 96,36 km². Jako druhou vezmeme sídlo o 6 515 obyvatelích s rozlohou katastrálního území 35,41 km². A jako poslední si představme malou obec s 962 obyvateli a výměrou 23,88 km².

V prvním případě u největší obce dojde při maximalizaci výnosu z koeficientu ke zvýšení příjmu z DNV na 1 obyvatele z 651 Kč na 698 Kč v případě malé zóny a na 1 161 Kč v případě velké zóny. Podíl DNV na celkových obecních příjmech se zvýší z 2,33 % na 2,49 % v případě malé zóny, respektive 4,08 % v případě velké zóny.

V druhém případě u středně velkého sídla dojde při maximalizaci výnosu z koeficientu ke zvýšení příjmu z DNV na 1 obyvatele z 699 Kč na 932 Kč v případě malé zóny a na 3 212 Kč v případě velké zóny. Podíl na celkových obecních příjmech se zvýší z 1,89 % na 2,50 % v případě malé zóny, respektive 8,11 % v případě velké zóny.

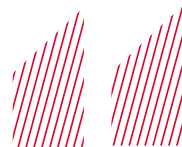
V posledním příkladě, nejmenší obce, sledujeme ještě větší nárůst výnosu, a to z 1 676 Kč na obyvatele na 3 248 Kč v případě malé zóny, a na 18 690 Kč v případě velké zóny. Podíl na celkových obecních příjmech se zvýší z 5,94 % na 10,91 % v případě malé zóny, respektive 41,34 % v případě velké zóny.

Je zřejmé, že čím menší obec, tím se maximalizace výnosu z koeficientu výrazněji promítne do příjmové stránky rozpočtu. Je tak možné z doložených příkladových výpočtu vysledovat, že v případě maximalizace využití nastavení lokálních koeficientů by menší obce mohly výrazně zvýšit svou příjmovou stránku rozpočtu.

- „Pokud bychom se přiklonili k možnosti využívat daň z nemovitosti jako motivační prvek, může ve finále dojít k tomu, že obce, které jsou atraktivní, budou svoji sazbu dále zvyšovat a získají tak dodatečné výnosy. Obce, které nejsou dle vstupních parametrů tak atraktivní a nechají svoji sazbu daně z nemovitosti nezvýšenou, mohou díky tomu získat ve výsledku konkurenční výhodu. Dobře je to patrné na porovnání nastavení daně z nemovitosti v jednotlivých státech USA.“

Lukáš Moravec

Centrum daňových studií při Katedře obchodu a financí PEF ČZU v Praze

4 Příklad Praha

Velmi výrazným příkladem aktuálního nastavení RUD je hlavní město Praha. Jak je z dosud prezentovaných čísel patrné, Praha má ve všech parametrech poměrně specifické postavení, kterému byla v rámci konference věnována velká pozornost. Ve veřejném prostoru často zaznívá, že Praha je velmi bohatá a její příjem z RUD je třikrát až čtyřikrát větší než příjem ostatních obcí. Ano, její ekonomická výkonost (27 % podíl na HDP celé ČR) je na úrovni nejrozvinutějších regionů EU. Důležité je ale také zmínit, že Praha je zároveň městem i krajem. Zatímco z krajského RUD má nejmenší příjem (1,7 mld. Kč), v rámci obecního RUD má výnos výrazně nejvyšší ze všech krajských měst (40,9 mld. Kč). Na první pohled čísla nahrávají obecně rozšířenému názoru, detailnější data ovšem ukazují na to, že realita je trochu jiná.

Podle dat telefonních operátorů se na území hl. m. Prahy denně pohybuje zhruba 250 tisíc lidí, kteří v metropoli nemají trvalé bydliště. Pracují nebo zde studují, ale bydliště mají nahlášené někde jinde. Dalších 200 tisíc lidí pak průměrně přijíždí do Prahy za prací či z důvodu turistického cíle. Praha se tak nestará o 1,3 mil. obyvatel, jak se běžně udává, nýbrž o bezmála 1,77 mil. lidí, kteří se na jejím území pohybují. Musí tak plánovat, stavět a financovat infrastrukturu pro násobně větší počet lidí, ale nedostává na to z RUD žádné prostředky. Při zohlednění příjmu z RUD kraje, transferů, a právě zmíněného počtu lidí, kteří v Praze nemají trvalé bydliště, pak vychází, že Praha nedostává třikrát více na obyvatele než běžná česká obec, ale v podstatě srovnatelnou částku. Důležité je také zmínit, že Praha nedosáhne díky svému ekonomickému postavení na naprostou většinu dotací a investice jsou tak z velké části financovány přímo z jejího rozpočtu.

- „V září letošního roku jsme ve spolupráci s Institutem plánování a rozvoje hlavního města Prahy představili studii „Chudé město pražské?“, která vyvrací spoustu mýtů o příjmech hlavního města. Chceme narovnat veřejný diskurz, že Praha na úkor ostatních dostává násobky příjmů. Používají se při tom čísla, která ale ve výsledku nesedí a nezohledňují realitu. Neděláme to kvůli tomu, aby se Praze nutně přidávalo, ale aby se reálně přemýšlelo o strukturální změně. Když si náklady, které nás čekají, sečteme, musíme prohlásit, že stávající příjmy Prahy na jejich pokrytí v budoucnu nebudou stačit. Pokud se Praha nebude dále rozvíjet, doplatí na to celá Česká republika.“

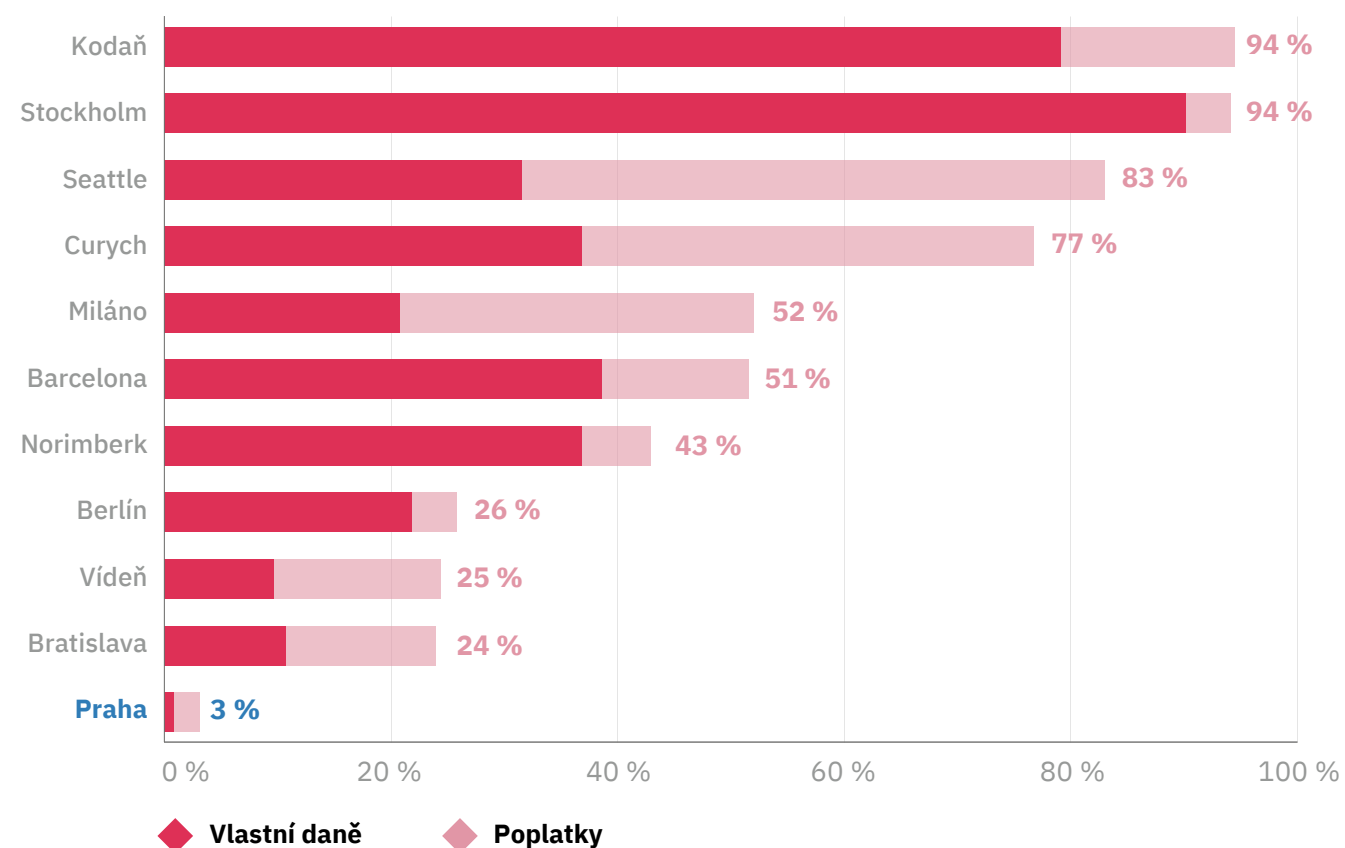
Pavel Vyhnánek

náměstek primátora hlavního města Prahy pro oblast financí a rozpočtu

V současné době Prahu čekají dva důležité, ale nákladné projekty: dostavba městského okruhu a metro D. Stát se na výstavbě velké pražské infrastruktury v posledních letech téměř nepodílí. Například nedávné prodloužení trasy metra A hradilo z více než poloviny hlavní město, zbytek doplatila Evropská unie. Jenže takový model financování už není vzhledem k současnému pražskému HDP dosažitelný, Praha již nemá k evropským dotacím v potřebném rozsahu přístup. Praha, stejně jako ostatní města, má dluhovou brzdu, kterou nemůže překročit a financování pouze ze svého rozpočtu a formou úvěru je tak velmi komplikované. Hlavní město je tak odkázáno na financování strategických investic pouze ze svého rozpočtu, což je evropský unikát. Bez pomoci státu bude výstavba klíčových projektů velmi obtížná a strategické investice nebude možné realizovat souběžně.

V rámci prezentace pražského pohledu zaznělo i porovnání se zahraničím, a to zejména z pohledu srovnání daňové autonomie s dalšími západními městy. Data vychází z již zmíněné studie „Chudé město pražské?“ a je z nich patrné, že hlavní město se v tomto ohledu ani neblíží průměru západních zemí, ale má také výrazně nižší autonomii než kupříkladu Bratislava. Dalším příkladem může být Vídeň, která má takzvanou daň z metra – místní zaměstnavatelé každý týden platí 2 eura za každého pracovníka a rakouské hlavní město poté z vybraných peněz financuje opravu a výstavbu podzemních linek.

Obrázek 15: Míra daňové autonomie – porovnání

5 Porovnání se zahraničím

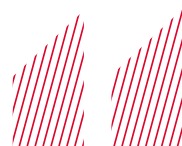
Inspirace v zahraničí se samozřejmě přímo nabízí, i když je často kvůli vazbám na širší legislativní změny těžko jednoduše přenositelná. Nejvíce se nabízí srovnání s naším západním sousedem, Německem, které se často udává ve veřejných debatách za vzor pro vývoj české ekonomiky a rozvoj podnikatelského prostředí. Koneckonců podíl průmyslu v ČR a Německu na HDP se shodně pohybuje okolo 30 %, což je oproti zbytku EU nadprůměr. Tématu porovnání německého a českého prostředí se věnuje studie společnosti Pannatoni a KPMG „Srovnání přínosů průmyslu obcím v Česku a v Německu“ z jejíž dat vycházely informace prezentované na konferenci.

V modelové situaci průmyslové haly v době užívání 30 let (bližší vstupní parametry jsou součástí výše zmíněné studie) odvede výrobní společnost v Česku na daních přibližně 3 mld. Kč. V Německu je toto číslo o něco vyšší, jedná se v přepočtu o cca 3,5 mld. Kč. Zatímco obec v Česku získá zpět do rozpočtu zhruba 15 mil. Kč, v Německu je to 1,5 mld. Kč. Čím to je? Analýzu německého daňového systému pro podnikání zpracoval Pavel Chovanec, zahraniční zástupce CzechInvestu v Düsseldorfu. Na následujícím obrázku je popsáno kompletní rozdělení daní v rámci Spolkové republiky Německo.

► „Pokud se investor chystá postavit nějaký záměr v Německu, vítá ho celé vedení města, nezřídka kdy i zástupci spolkové vlády, nebo alespoň představitelé spolkové země, a detailně se zajímají o náklady a výnosy daného projektu. V České republice se někteří velcí podnikatelé za 20 let fungování nikdy nepotkali se starostou, primátorem či hejtmanem.“

Pavel Sovička

Managing Director CZ&SK ve společnosti Panattoni

Kdo dostane, jaké daně?

Společné daně

- **Korporátní daň (Daň z příjmu právnických osob)**
Federace-Bund 50 %, Spolkové země 50 %, Obce 0 %
- **Mzdové a příjmové daně**
Federace-Bund 42,5 %, Spolkové země 42,5 %, Obce 15 %
- **Obrátové daně (Daň z přidané hodnoty)**
Federace-Bund 42,5 %, Spolkové země 42,5 %, Obce 15 %
- **Srážková daň z úroků a kapitálových převodů**
Federace-Bund 44 %, Spolkové země 44 %, Obce 12 %

Spolek

Spolkové země

Obce

Spolkové daně

- Energetická daň (daň z fosilních paliv)
- Daň z elektrického proudu
- Tabáková daň
- Káвовá daň
- Daň z pojištění
- Daň z motorových vozidel (silniční daň)
- Solidární příplatek

Zemské daně

- Dědická a darovací daň
- Pozemková daň
- Daň z piva
- Daň ze sázek a loterií
- Poplatky z heren a kasin
- Daň požární ochrany

Obecní daně

- Živnostenská daň
- Daň z nemovitostí
- Daň ze psů
- Požitková daň (výherní zařízení, hudební automaty, taneční zábavy, podniky a služby pro dospělé)
- Daň z výherních automatů
- Nápojová daň (spotřební daň z místně prodaných alkoholických a nealkoholických nápojů)
- Daň z druhého bydliště

EU-vlastní zdroje*

- Příspěvek na základě daně z přidané hodnoty
- Příspěvek na základě HND
- (Příspěvek dle hrubého národního důchodu)
- Cla a odvody z cukru (původní platby do EU)

Evropská unie

* Podíl spolkového rozpočtu náležící dle stanovených pravidel EU

Obrázek 16: Schéma Německého daňového systému (zdroj: Spolkové ministerstvo financí)

Pojďme se zaměřit opět blíže na podnikatelské prostředí. Daňový výnos z podnikání se v SRN dělí přímo mezi Spolek (federaci-Bund), 16 spolkových zemí a přibližně 10 750 obcí. Podnikání je zdaněno prostřednictvím tří druhů daní: daně z příjmu právnických osob (Körperschaftsteuer), živnostenské daně (Gewerbesteuer) a solidárního příplatku (Solidaritätszuschlag).

Daň z příjmu právnických osob – je výnos z obdoby české daně z příjmu právnických osob a náleží z 50 % společnému spolkovému rozpočtu a z 50 % rozpočtu jednotlivých spolkových zemí. Pro rok 2020 činila sazba německé daně z příjmu právnických osob 15 %.

Živnostenská daň – představuje výnos obecního rozpočtu v místě podnikání. Způsob výpočtu živnostenské daně se liší dle právní formy podnikání. Obecně se pro potřeby stanovení základu živnostenské daně zvyšuje zisk o finanční náklady a snižuje například o část hodnoty podnikatelské nemovitosti v majetku podnikatele v místě, ve kterém zároveň podniká.

Osoby samostatně výdělečně činné a osobní společnosti na rozdíl od kapitálových společností, mohou uplatňovat rozsáhlejší odečitatelné položky, včetně paušální odečitatelné sazby 24 500 EUR na poplatníka, případně 5 000 EUR u komanditní společnosti. Na obrázku č. 17 je pak patrné jednoduché znázornění postupu výpočtu živnostenské

Zisk z podnikání	100 000
+ přičitatelné položky; např. finanční náklady	0
- odečitatelné položky (např. 1,2 % odhadní ceny nemovitosti podnikatele)	0
- odečitatelná položka na poplatníka (OSVČ – 24.500, -; akciová spol. – 0,-)	0
= upravený zisk pro výpočet základu živnostenské daně	100 000
Daňová sazba úpravy zisku pro výpočet základu	3,5 %
Základ pro výpočet živnostenské daně = Sazba 3,5 % × upravený zisk pro výpočet živnostenské daně	3 500
Obecní daňová sazba	Min 200 % (Mnichov 490 %)
Výše daně	3 500 × 200 % = 7 000

Obrázek 17: Zjednodušený způsob výpočtu živnostenské daně

daně. Obecní daňové sazby se v jednotlivých obcích výrazně liší. Nejnižší možná sazba je stanovena ve výši 200 %, naopak nejvyšší sazbu uplatňuje obec Dierfeld ze spolkové země Porýní-Falz, a to ve výši 900 %. Průměrná obecní daňová sazba živnostenské daně ve Spolkové republice Německo činila v roce 2020 400 %.

Solidární příplatek – při popisu německého zdanění není možné opomenout tzv. Solidaritätszuschlag-Soli, který je určen ke krytí nákladů spojených s vyrovnáváním rozdílů mezi novými a starými spolkovými zeměmi. Příplatek byl zaveden v roce 1995, jeho výše se v průběhu času snižovala, to jak sazbou, tak rozsahem příjmů, které mu podléhají. Od roku 2021 bude přibližně 90 % příjmů, které dosud příplatku podléhaly od odvodu osvobozeno. V současné době výše solidárního příplatku činí 5,5 %. Kapitálové společnosti platí solidární příplatek prostřednictvím zvýšené sazby daně z příjmu právnických osob, čili sazba daně z příjmu právnických osob + solidární příplatek (15 % + 5,5 %). Solidární příplatek představuje plně výnos spolkového rozpočtu.

Z výše popsaného je zřejmé, že především nastavení živnostenské daně je zodpovědné za tak výrazný rozdíl mezi příjmem české a německé obce. V konkrétním modelovém případě totiž získává obec lehce přes 1 mld. Kč právě díky této dani. V médiích se nedávno objevily zprávy o téměř záračné výši odvodů společnosti Biontech a spolu-pracujících dodavatelů ve městě Mohuč, kde se meziročně výrazně zvýšil odvod právě z živnostenské daně. V uplynulém roce by díky úspěchu jedné ze společností prodávajících vakcínu proti nemoci Covid-19 mělo do kasy města přitéct v přepočtu 25,2 mld. Kč.

Město z výnosu chystá splatit své celkové dluhy, dále snížit právě živnostenskou daň, což má podpořit ještě více podnikatele působící ve městě, a zároveň přebytkové finance investovat udržitelným způsobem, například směřovat rozvoj města ke středisku biotechnologického výzkumu a vývoje. I přes tento výrazný příklad dochází celkově u našeho západního souseda ke snížení výběru daní z důvodu nižších podnikových zisků způsobených covidovou krizí.

Z výše popsaného je patrné, že německý systém jednak dává větší příjmovou autonomii jednotlivým obcím, ale zároveň je zde jasné rovnítko mezi výnosy obcí a úspěšnými podnikateli, kteří se zasídlí na jejich území. Samotná živnostenská daň pak v sobě obsahuje i pohyblivou položku obecní daňové sazby, kterou si každé město může nastavit dle svého uvážení a přispět tak například k ještě větší motivaci rozvoje podnikání. Zároveň rozdělením sazeb pro živnostníky a velké podniky, strukturovaně podporuje malé a střední podniky. Je však zřejmé, že jednoduchý přenos živnostenské daně do české daňové soustavy, je bez rozsáhlejších úprav téměř nemožný. Jednoznačně by ale mohl sloužit jako inspirace k většímu provázání rozvoje měst a obcí s podnikatelským prostředím.

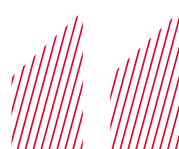
6 RUD a jeho vazba na regionální rozvoj a dotační politiku

V průběhu konference bylo téma rozpočtového určení daní často spojováno s regionálním rozvojem, zdroji jeho financování a celkovou ekonomickou strategií státu. Zaznělo několik podnětných postřehů.

► „*Nejkritičtějším faktorem ovlivňujícím rozvoj je mobilita. A tím, co vyvolává mobilitu je primárně potřeba obživy, tedy práce, a sekundárně střecha nad hlavou, tedy bydlení. U regionálního rozvoje je vždy potřeba začít u toho, jak systematicky vytvářet vhodné pracovní příležitosti, což platí zejména u diskuse o podpoře hospodářsky postižených regionů. Zároveň je potřeba mít na paměti, že lidé se nepohybují podle administrativních hranic. Plánování a následné nástroje by to měly reflektovat.*“

Tomáš Ctibor

předseda Sdružení pro architekturu a rozvoj, zakladatel 4ct

Dotační politika státu – během diskuse a prezentací zazněla několikrát výzva k revizi dotační politiky státu, a to zejména z pohledu efektivnosti těchto prostředků. Dotace jsou vzhledem k administrativní náročnosti s nimi spojenými nejdražší možné peníze, což bohužel platí jak pro poskytovatele, tak i příjemce. Dotace by měly směřovat především na investiční projekty, které naplňují nezpochybnitelné potřeby území. To znamená, že by projekty neměly být uměle vytvářeny jen kvůli tomu, že je k dispozici konkrétní dotační titul a záměry by také neměly být násilím přizpůsobovány jednotlivým výzvám. Praxe je však bohužel často opačná.

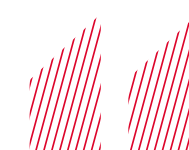
Zaznělo také, že dotace by měly směřovat především tam, kde to bez nich opravdu nejde a neměl by být porušen princip subsidiarity, tedy principu řešení problému v místě jeho vzniku. K tomu je jednak zapotřebí celková kvalitní analýza potřeb území a následný kvalitní investiční plán, kde budou jednotlivé projekty mezi sebou hodnoceny z hlediska priorit. Bylo také zmíněno, že je důležité ověřovat a vyhodnocovat investiční možnosti jednotlivých obcí v kontextu potřebnosti daných investic. To je pak nutné balancovat v kontextu svěření větší autonomie obcím a městům v oblasti plánování jejich investic.

► „*Krásným příkladem je stavba sportovní haly ve Svitávce na Blanensku. Projekt byl realizován zcela bez dotací, s využitím výhodného investičního úvěru. Projekt vychází z reálných potřeb regionu a je zároveň realizovaný s využitím adekvátních chytrých technologií. Za několik let provozu na provoz haly město nedoplácí a je dokonce v plusu. Kapacita haly je při běžném provozu zcela naplněna.*“

Miroslav Matej

ředitel odboru Financování územních rozpočtů Ministerstva financí ČR

Autonomie samospráv – na poměrně velkou územní autonomii chybí návaznost v příjmové autonomii. Reforma veřejné správy nebyla nikdy plně dokončena a chybí tak jasné určení, zda některé věci plně organizuje a financuje stát anebo naopak jde o plnou zodpovědnost samospráv. V návaznosti na to dochází k částečnému dublování agend. Krajské organizace slouží často pouze pro „průtok“ peněz ze strany státu, kde je k tomu ale také určený úřednický aparát. Příkladem může být financování regionální dopravy, kdy státní organizace opravuje trať, kde následně kraj zruší pravidelnou linku pro nadbytečnost. V diskusích dále došlo ke shodě, že by mělo dojít k dokončení či úpravě reformy veřejné správy, většímu soustředění dotačních prostředků na hlavní infrastrukturní projekty a k posílení důrazu na již zmíněný princip subsidiarity a větší důvěry ve schopnosti samospráv.

Revize výdajů samospráv – v rámci konference byla zmíněna také další důležitá věc, a sice že častým důvodem finančních obtíží, se kterými se některé obce potýkají, je nezodpovědnost v oblasti řízení jejich financí. Jde především o situace, kdy poplatky a ceny za obcí poskytované služby jsou hluboko pod úrovní tržních cen (např. nájemné, voda, teplo, odpady, veřejná doprava atd.). Ceny také nejsou průběžně navyšovány v důsledku inflace, růstu cen, mezd apod. Často se jedná o politická rozhodnutí ve snaze získat či udržet si místní voliče (např. snížení poplatku za svoz odpadu), jejichž zrušení je ovšem nepopulárním krokem. Jako příklad na konferenci zazněla cena ročního kuponu pražské MHD, která se reálně pohybuje okolo 15 tisíc Kč, ale občan zaplatí pouze 3 650 Kč. Některé obecní kalkulace služeb jsou zastaralé nebo zcela chybí, jindy si obec vědomě snižuje své příjmy tím, že nevyužívá koeficienty daně z nemovitostí. Důsledkem takových kroků pak často bývá tlak na dotační spolufinancování rozvojových potřeb obcí anebo navýšení podílu z RUD. V některých případech by přitom pomohlo, pokud by se obce chovaly jako řádní hospodáři, nedělaly líbivou politiku, měly přehled o reálných cenách služeb a podle toho řídily své finance.

Financování přípravy projektů – během panelových diskusí zazněl taktéž názor, že samosprávy utrácí veřejné peníze rovnou za „cihly“ a velmi málo prostředků jde do příprav a analýz území, kde se příležitosti pro investice vytvářejí. Přičemž je zřejmé, že podpora a transformace postižených regionů se nedají dělat bez kvalitní přípravy a analýzy potřeb území.

Sídelní struktura – sídelní struktura České republiky je v evropském měřítku poměrně výjimečná. Celkem máme 6 258 obcí, přičemž medián velikosti je zhruba 440 obyvatel. Měst nad 10 000 obyvatel je 129. Současný systém je solidární a většina malých obcí spravedlivě dostává přerozdělené finance na pokrytí základních výdajů. Nicméně pro rozvojové investice (nepočítáme údržbu a opravy) si většina z nich musí opět sáhnout směrem do dotačních titulů. V evropském prostředí je velké množství zemí, které se procesem slučování vydaly a je tak možné čerpat inspiraci z jejich zkušeností. Jako první příklad lze uvést Dánsko, které se decentralizaci a snižování počtu obcí věnuje systematicky už od roku 1958. V roce 2007 na základě správních reformy sloučilo malé obce (kommuner) do větších celků a snížilo jejich počet z 271 na 98, které měly mít minimálně 20 000 obyvatel. Tato úprava byla povinná, dobrovolným prvkem byla možnost výběru jednotlivých partnerů pro sloučení. Cílem reformy bylo přizpůsobit veřejné služby technologickému pokroku a zvýšit jejich poptávku, protože malé obce v Dánsku nemohly poskytovat požadující úroveň těchto služeb. Průměrná velikost obce v Dánsku je po reformě zhruba 55 000 obyvatel. Výsledky byly vyhodnoceny zhruba následovně. Došlo k zefektivnění poskytování služeb pro občany bez nutnosti zvyšování daní a veřejné finance se díky tomu udržely v dobré kondici. V rámci reformy došlo k poklesu lokálních politiků z 4 500 na 2 500. Výkon služeb přešel na obce a regiony zajišťují metodickou a odbornou pomoc v plánování jednotlivých aktivit. Klíčovým faktorem pro přijetí reformy veřejností se stalo veřejné slyšení, kterého se zúčastnilo více než 500 zástupců obcí, krajů, organizací a asociací, kteří měli sdělit své názory na reformu.

Jako druhý příklad můžeme předložit Nizozemsko. Jeho velkou část tvoří malé venkovské oblasti, rozdrobené do několik kilometrů vzdálených vesnic, které ale administrativně spadají pod jedno město. V Nizozemsku se nachází pouze tři obce s počtem obyvatel nižším než 5 000, přitom i ta nejmenší z nich má úctyhodných 957 obyvatel. Největší počet Nizozemských obcí se nachází v rozmezí s 20 000 - 50 000 obyvateli. Stejně jako v případě Dánska proces slučování neproběhl ze dne na den, ale je výsledkem dlouholetého procesu. V roce 1950 zde bylo 1 015 obcí, v současnosti je to 355. Vláda mimo zákonné slučování obcí „shora“ následně začala spíše podporovat slučování „zdola“, kde obce motivovala i finančními prostředky, ale například také tzv. sloučením na zkoušku. Předpokládalo se, že slučování ustane, překvapivě se tak nestalo a obce samy kalkulují s finančními a administrativními výhodami, které jim sloučení může přinést. Zároveň je důležité zmínit, že v Nizozemí je

realizován systém společného řízení. Reformy změnily vztah mezi obcí a státem, municipální samospráva byla výrazně posílena a intenzivní dozor nad její působností se změnil na dozor preventivní, zejména ve sféře finanční a odklonu od účelových dotací k neúčelovým. Nizozemské obce mají jeden z nejnižších podílů vlastních daňových příjmů v obecním rozpočtu. V rámci tohoto systému je větší důraz kladen na privatizaci některých veřejných služeb a převod jejich zabezpečování z obcí na specializované subjekty (PPP projekty), které poskytují větší efektivitu. Převaha dotací nad daňovými zdroji v příjmech obcí má zaručit větší cílenost poskytovaných veřejných prostředků, tzn. že obce financují ty veřejné služby, které jsou z celospolečenského měřítka považované za prioritní.

► *„Drtivá většina průmyslových, skladovacích a výrobních ploch vzniká v obcích do 500 obyvatel, které jsou v blízkosti velkých aglomerací. Starosta a jeho aparát nemá šanci si v takové obci s danými záměry poradit. Sdružování do větších celků i z tohoto pohledu dává jednoznačný smysl. Počet našich obcí je ve světě opravdový unikát.“*

Pavel Sovička

Managing Director CZ&SK ve společnosti Panattoni

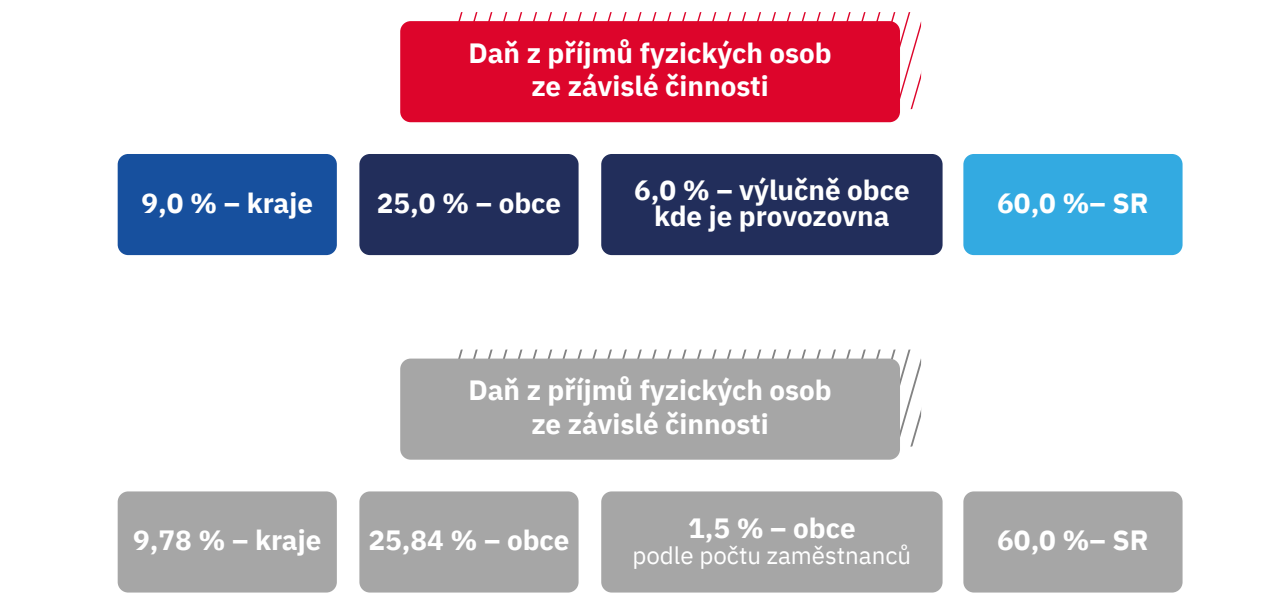
ONDŘEJ CHYBÍK

7 Návrhy na změnu RUD

V rámci konference a panelových diskusí padlo několik konkrétních návrhů na možnou úpravu současného RUD. V rámci tohoto dokumentu uvádíme souhrn těch nejvíce skloňovaných. Jedná se o dílčí úpravy, ale i rozsáhlá systémová řešení, která budou vyžadovat podrobnější analýzu. Tento soupis může dále posloužit jakožto podklad pro jednání případné vládní expertní skupiny, která by se konkrétními návrhy zabývala více dopodrobna, hodnotila by výhody a nevýhody jednotlivých přístupů a hledala nejvhodnější řešení. Následná detailní analýza nejnádějnějších návrhů by mohla být základem pro iniciaci legislativních změn. Návrhy, které vzešly z konference jsou popsány v následujících podkapitolách.

7.1 Motivace v podobě daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti

Jedná se o návrh, který počítá se zvýšením stávajícího podílu 1,5 % výnosu daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, který se rozděluje dle počtu zaměstnanců v dané obci, na 6 %, které by putovaly výlučně obci, kde se nachází daná provozovna. Obce by tak měly alespoň částečně zvýšenou motivaci pro podporu podnikatelských subjektů přímo na svém území. Potenciálním problémem je, že v ČR se daně platí podle sídla firmy a muselo by tak dojít k výrazné digitalizaci procesů odvodu daní a sledování jednotlivých provozoven. Nicméně výhodou návrhu je, že počítá s minimálním přerozdělením současných procentuálních podílů a zachovává stávající solidární princip. Návrh úpravy je patrný na obrázku č. 18.

Obrázek 18: Návrh změny pomocí navýšení motivační složky za zaměstnance v obci

Změna je prezentována na porovnání konkrétních příkladů, které byly uvedeny v druhé kapitole. Prvním příkladem je středně velká společnost z oblasti výroby. Díky změně procentního podílu z výnosu daně z fyzických osob by obec získala do svého rozpočtu ročně o 230 894 Kč více. To je téměř šestkrát více než při současném nastavení RUD.

Kraj: Liberecký, obec X Zaměstnanci: 71 Velikost nemovitosti: 1 634 m², 4 patra

	Stát	Liberecký kraj	Ostatní kraje	Obec X	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	54 723 Kč	389 Kč	7 924 Kč	9 Kč	21 995 Kč	85 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	2 756 494 Kč	19 602 Kč	399 138 Kč	26 455 Kč	1 079 911 Kč	4 281 600 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	20 018 Kč	0 Kč	20 018 Kč
Celkem	2 811 217 Kč	19 991 Kč	407 062 Kč	46 482 Kč	1 101 866 Kč	4 386 618 Kč
Procenturální podíl	64,1 %	0,5 %	9,3 %	1,1 %	25,1 %	100,0 %

	Stát	Liberecký kraj	Ostatní kraje	Obec X	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	54 723 Kč	389 Kč	7 924 Kč	9 Kč	21 995 Kč	85 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	2 568 960 Kč	18 039 Kč	367 305 Kč	257 349 Kč	1 069 947 Kč	4 281 600 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	20 018 Kč	0 Kč	20 018 Kč
Celkem	2 623 683 Kč	18 428 Kč	375 229 Kč	277 376 Kč	1 091 902 Kč	4 386 618 Kč
Procenturální podíl	59,8 %	0,4 %	8,6 %	6,3 %	24,9 %	100,0 %

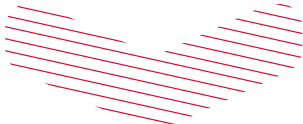
* Sociální a zdravotní pojištění není součástí RUD

Obrázek 19: Ukázka dopadu navrhované změny na příkladu středně velké společnosti z oblasti výroby

V druhém příkladu je provedeno srovnání u příjmu obce ze záměru velké společnosti provozující sklad. Díky navrhované úpravě by došlo ke zvýšení ročního příjmu o zhruba 10 mil. Kč, viz. obrázek níže.

Kraj: Středočeský, obec Y Zaměstnanci: 2 656 Velikost nemovitosti: 95 925 m², 2 patra

	Stát	Středočeský kraj	Ostatní kraje	Obec Y	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	3 837 692 Kč	80 302 Kč	502 684 Kč	58 Kč	1 540 264 Kč	5 961 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	118 038 573 Kč	2 469 913 Kč	15 461 389 Kč	973 884 Kč	46 402 890 Kč	183 346 650 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	1 031 216 Kč	0 Kč	1 031 216 Kč
Celkem	121 876 265 Kč	2 550 215 Kč	15 964 073 Kč	2 005 158 Kč	47 943 154 Kč	190 338 866 Kč
Procenturální podíl	64,0 %	1,3 %	8,4 %	1,1 %	25,2 %	100,0 %

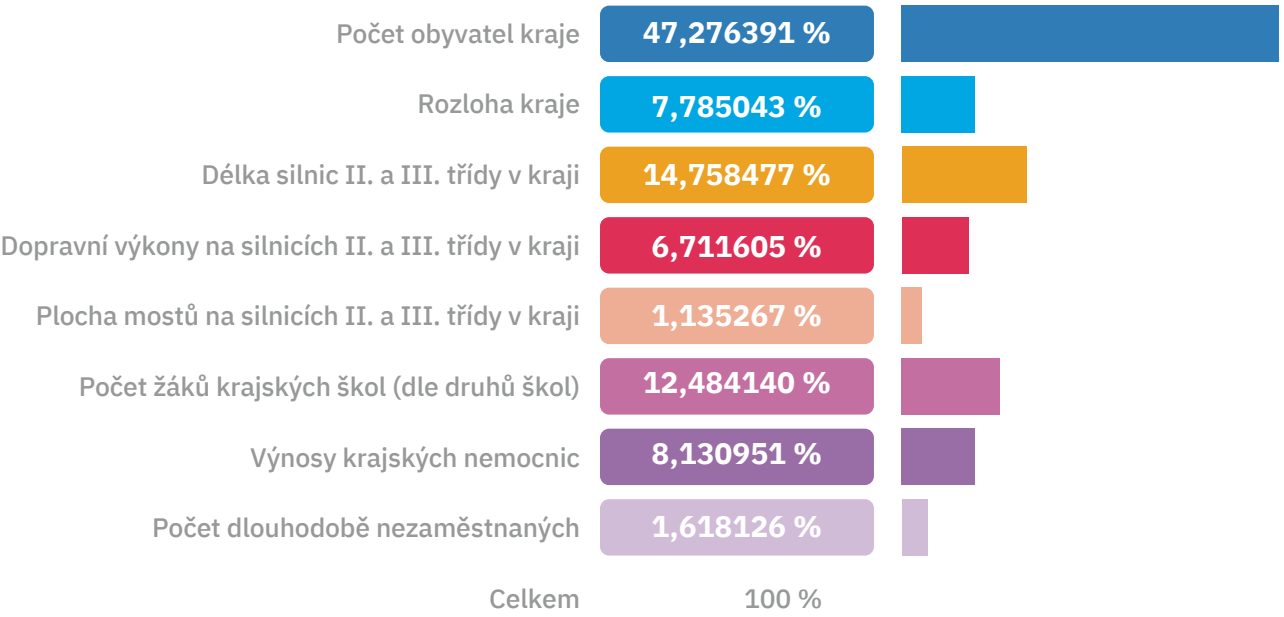
	Stát	Středočeský kraj	Ostatní kraje	Obec Y	Ostatní obce	Celkem
Daň z příjmů právnických osob	3 837 692 Kč	80 302 Kč	502 684 Kč	58 Kč	1 540 264 Kč	5 961 000 Kč
Daň z příjmu fyzických osob	110 007 990 Kč	2 272 926 Kč	14 228 272 Kč	11 002 529 Kč	45 834 932 Kč	183 346 650 Kč
Daň z nemovitých věcí	0 Kč	0 Kč	0 Kč	1 031 216 Kč	0 Kč	1 031 216 Kč
Celkem	113 845 682 Kč	2 353 228 Kč	14 730 956 Kč	12 033 803 Kč	47 375 196 Kč	190 338 866 Kč
Procenturální podíl	59,8 %	1,2 %	7,7 %	6,3 %	24,9 %	100,0 %

* Sociální a zdravotní pojištění není součástí RUD
Obrázek 20: Ukázka dopadu navrhované změny na příkladu velké společnosti provozující sklad

Alternativní variantou návrhu by bylo zvýšení procenta dnešní motivační složky „počet zaměstnanců“. V takovém případě by ale navýšená procenta za zaměstnance nešla přímo do rozpočtu obce, ale procento z celkové vybrané částky by se rozpočetlo poměrově podle počtu zaměstnanců mezi všemi obcemi.

7.2 Úprava krajského RUD

Jak bylo popsáno výše, nastavení RUD pro kraje nebylo změněno od roku 2005 a je založeno na pevně stanovených podílech, které nereflexují aktuální vývoj a potřeby jednotlivých krajů. Je třeba zmínit, že na nutnosti změny krajského RUD panovala v rámci konference obecná shoda. V rámci prezentace hejtmánů Martina Půty a Jana Grolicha byl představen návrh, který vychází z podílů jednotlivých výdajových oblastí na celkových výdajích 13 krajů, hrazených z RUD. Návrh kritérií vychází ze snahy o využití zejména základních velikostních charakteristik krajů (tj. počet obyvatel kraje nebo rozloha kraje atd.), fyzických charakteristik krajů (např. délka silnic) a současných výdajových skupin. Jednotlivé aspekty jsou porovnány právě se současnými výdaji krajů na jednotlivé oblasti a dle toho je následně určena váha kritéria. Na obrázku č. 21 je pak doložen souhrn použitých kritérií pro navrhovanou změnu systému RUD včetně jejich vypočtené váhy.

Obrázek 21: Souhrn použitých kritérií včetně jejich váhy pro návrh úpravy RUD pro kraje

Návrh na úpravu RUD pro kraje tedy zavádí princip rozdělování dle určitých kritérií, jako je tomu u přepočtu pro obce. Rozdíl je ale v tom, že vychází ve velké míře z reálných nákladů krajů na jednotlivé výdajové oblasti (doprava, vzdělání atd.). Návrh zároveň počítá s přepočtem kritérií za určité časové období, aby se neopakovalo zakonzervování, jako je tomu ve stávajícím stavu.

7.3 Rozpočtové určení daně z hazardu z technických her

Během konference zaznělo, že 65 % výnosu z technických her, tedy tzv. „automatů“ náleží konkrétním obcím, ve kterých je technická hra povolena. Jedním z návrhů je přerozdělení tohoto výnosu dle standartních kritérií RUD, které by pomohlo především menším a středním obcím. Výnos z hazardu a technických her by se tak zařadil mezi sdílené daně. Očekávaný rozdělovaný výnos by byl na úrovni 4-5 mld. Kč. Nejedná se o systémovou změnu, nicméně jde o čisté zvýšení rozdělovaných prostředků.

7.4 Úprava systému financování větších měst v kontextu regionálního rozvoje

Nejenom na příkladu Prahy bylo ukázáno, že větší města, která jsou centrem regionu a plní často i další funkce pro své území (kulturní, pracovní, administrativní nebo volnočasové centrum) nedostávají ze současného systému založeného na počtu obyvatel s trvalým pobytem dostatečné prostředky. Týká se to zejména krajských měst, které nemají samostatný přepočítávací koeficient (ten má Praha, Brno, Ostrava a Plzeň), ale samozřejmě i dalších. Je tak třeba na základě všech dostupných analytických podkladů vyhodnotit a zohlednit i reálné funkce jednotlivých obcí v celém systému, a to včetně jejich střediskovosti. Následnou úpravou současných parametrů RUD více provázat s regionálním rozvojem. Vhodným nástrojem (po vzoru pražské analýzy „Chudé město pražské?“) jsou například anonymní data mobilních operátorů, která poskytují nejpřesnější model mobility obyvatel či údaje přepravních služeb o pohybu zboží. Reálný regionální rozvoj totiž nezná administrativní hranice a neřídí se podle nich. Z takové analýzy doplněné o výdajové složky jednotlivých obcí by se pak mohly do RUD zanést pro obce a města parametry přepočtu, které by reflektovaly skutečné potřeby území i v provázanosti na regionální rozvoj. Současný systém založený na počtu obyvatel s trvalým pobytem, který je do jisté míry značně problematický, funkce jednotlivých území v rámci regionu zohledňuje jen velmi částečně.

7.5 Úprava daně z nemovitosti a její využití jako motivace

I když nyní zákon umožňuje zacílení místních koeficientů na jednotlivá území a jejich efektivnějším využitím se tak dá zvýšit výnos jednotlivých obcí, je zde stále prostor na případné dílčí revize nastavení DNV s ohledem na podporu rozvoje obcí, ale i případnou podporu podnikání. Je samozřejmě možné ještě více upravit nastavení jednotlivých koeficientů, ať už z hlediska rozšíření či naopak případného slučování. Velmi důležitá je možnost lokálního zacílení až do detailu jednotlivých parcel. Současné možnosti by měly být zároveň aktivněji prezentovány směrem k zástupcům municipalit. Z hlediska rozvoje municipalit je zde pak prostor pro určité daňové zvýhodnění rozvojových ploch, a to především brownfieldových lokalit. Obce, ale i soukromí vlastníci, by mohli být určitým daňovým zvýhodněním motivováni revitalizovat tyto plochy, které se často nacházejí v intravilánu měst, ale náklady na sanaci a přípravu těchto ploch pro nové investice jsou větší než v případě greenfieldů. Ostatně nových investičních ploch v ČR již v současnosti není mnoho, a to i vzhledem k trendu zvýšené ochrany zemědělské půdy a velké poptávce po pozemcích. V této souvislosti se využití brownfieldových ploch stává nutností a případné daňové zvýhodnění může urychlit rozvoj investic v těchto lokalitách.

7.6 Revize dotační politiky státu, hospodářská strategie a regionální rozvoj

Nyní se dostáváme k návrhům, které jsou svým rozsahem opravdu systémové. Jde například o revizi dotační politiky státu a s tím ruku v ruce spojenou přípravu kvalitní hospodářské strategie ČR, která se bude opírat o kvalitní plánování regionálního rozvoje založeného na adekvátních datech. V důsledku revize potřeb regionů byla také několikrát zmíněna potřeba reformy veřejné správy ve smyslu revize kompetencí mezi státní správou a samosprávou. Ta by samozřejmě musela proběhnout v doprovodu realizace úprav vedoucích k zajištění financování přenesených služeb. Jak naznačily debaty v rámci konference, vedlejším benefitem těchto kroků by mohlo být snížení počtu administrativních pozic v rámci jednotlivých úřadů.

7.7 Změna sídelní struktury

Změna sídelní struktury je zřejmě nejnáročnější ze všech případných změn spojených s RUD, nicméně debaty se tohoto tématu v rámci konference velmi často dotýkaly, a proto je důležité ho zde uvést, i když se může zdát na první pohled neprůchozí. Slučení menších obcí do větších celků by dávalo smysl jak z hlediska administrativního a personálního, tak z pohledu zefektivnění financování rozvoje municipalit a zajištění větší škály služeb. Nejdůležitějším prvkem je i případná decentralizace a vyšší míra autonomie samospráv. Inspirace se dá hledat v zahraničí, kde tyto reformy z obdobných důvodů již proběhly.

Před samotným sloučením je samozřejmě nutné jednotlivé obce podrobně zanalyzovat a porozumět jejich specifickým. Výhody, které přináší slučování menších obcí, jsou převážně finanční povahy. Faktem zůstává, že větší obec disponuje většími finančními prostředky, a může si tak dovolit investovat do náročnějších projektů. Svým občanům poskytuje také dostupnější a kvalitnější služby. Nevýhody slučování tkví pak především v tom, že občané se bojí ztráty identity a rozhodovací schopnosti. Mají strach z toho, že zůstanou opomíjeni. V dobách, kdy státní rozpočet hledá úspory ve všech možných oblastech, by nebylo od věci zauvažovat o integraci malých obcí, případně rozsáhlejší změně sídelní struktury po vzoru některých evropských zemí s vyšší kvalitou života. Při nejmenším by došlo ke snížení počtu zastupitelstev a obecních úřadů. Logicky by tedy měly klesnout i celkové náklady na zajištění fungování obcí a měst.

DAVID PETR, MICHAL HEINZL

Zpracováno na základě příspěvků z konference a navazujících diskusních panelů

Seznam příspěvků

Úvod do problematiky rozpočtového určení daní v ČR

David Petr (CzechInvest), Michal Heinzl (Ernst & Young)

RUD pohledem developerů a soukromých investorů

Pavel Sovička (Panattoni)

Plánování měst a urbanismus v kontextu veřejných financí

Ondřej Chybík (CHYBIK+KRISTOF ASSOCIATED ARCHITECTS)

RUD a veřejné finance perspektivou hlavního města Prahy

Pavel Vyhnánek (Hlavní město Praha)

RUD a další motivační nástroje na podporu lokální ekonomiky

Radka Vladyková (Svaz města a obcí České republiky)

Možnosti optimálního nastavení daně z nemovitých věcí z pohledu obce

Gabriela Kukalová, Lukáš Moravec (Česká zemědělská univerzita v Praze)

RUD z pohledu krajů

Martin Půta (Liberecký kraj), Jan Grolich (Jihomoravský kraj)

RUD z pohledu ekonomiky státu

Věslav Michalik (Středočeský kraj, Dolní Břežany)

RUD z pohledu Ministerstva financí

Miroslav Matej (Ministerstvo financí ČR)

V diskusních panelech dále vystoupili:

Patrik Reichl (CzechInvest), Věra Kovářová (Sdružení místních samospráv ČR),
Roman Nogol (Statutární město Karviná), Tomáš Ctibor (4ct),
David Koppitz (Ministerstvo pro místní rozvoj)

Autor fotografií

Dominik Kučera

Kontaktujte nás

Odbor podnikatelské lokalizace

polo@czechinvest.org

+420 296 342 580

Regionální kanceláře agentury CzechInvest

Brno

+420 296 342 442

brno@czechinvest.org

Olomouc

+420 296 342 984

olomouc@czechinvest.org

Praha a střední Čechy

+420 296 342 707

praha@czechinvest.org

České Budějovice

+420 296 342 943

ceskebudejovice@czechinvest.org

Ostrava

+420 296 342 976

ostrava@czechinvest.org

Ústí nad Labem

+420 296 342 990

ustinadlabem@czechinvest.org

Hradec Králové

+420 296 342 948

hradeckralove@czechinvest.org

Pardubice

+420 296 342 934

pardubice@czechinvest.org

Zlín

+420 296 342 952

zlin@czechinvest.org

Jihlava

+420 296 342 996

jihlava@czechinvest.org

Plzeň

+420 296 342 965

plzen@czechinvest.org

Karlovy Vary

+420 296 342 961

karlovyvary@czechinvest.org

Liberec

+420 296 342 971

liberec@czechinvest.org

